

RUMUNIA

STOSUNKI GOSPODARCZE

Tempo dyktowane oraz obustronny interes

Socjalistyczna Rumunia obchodzi 40-lecie wyzwolenia spod faszystów. Ten piękny kraj, z którym Polska łączy więzi historyczne, jest jednocześnie jednym z naszych największych partnerów gospodarczych w obszarze krajów socjalistycznych. Zwłaszcza w ostatnich latach odnotowujemy niezwykle szybki, wręcz rekordowy, rozwój wymiany handlowej i współpracy gospodarczej. W 1983 r. obroty handlowe między Polską a Rumunią wzrosły na przykład w stosunku do 1982 r. o blisko 40 proc. — jest to tempo, jakiego nie odnotowałyśmy w stosunkach z żadnym innym państwem.

Jedną z przyczyn, dla których osiągnięto takie wyniki, jest dążenie obu krajów do zastępowania wzajemnymi dostawami towarowymi importu z krajów kapitalistycznych. Jeszcze wiosną 1982 r., podczas wizyty w Bukareszcie polskiej delegacji partyjno-państwowej z gen. W. Jaruzelskim, uzgodniono, że wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, dążyć się będzie do eliminacji kapitalistycznych pośredników. Cel ten udało się zrealizować dzięki formule tzw. transakcji barterowych. W ich ramach sprzedajemy do Rumunii towary, które były pierwotnie przeznaczone do eksportu na rynki wolnoodcizowe, uzyskując w zamian towary,

które w innych okolicznościach zmuszeni byłibyśmy sprowadzić z Zachodu za wolne dewizy. Zyskują na tym obie strony, poprawiając relacje między cenami eksportowymi i importowymi, a zarazem zwiększając stopień niezależności od rynku kapitalistycznego.

Przykładem transakcji barterowych z Rumunią może być import rumuńskiego aluminium w zamian za wyroby z naszej miedzi. Z kolei za polski węgiel koksujący uzyskaliśmy znaczne ilości nawozów mineralnych, benzyny, kukurydzy, ubrań i bielizny bawełnianej, butów roboczych i obuwia skórzanego. Import z Rumunii pozwala więc m. in. na poprawę zaopatrzenia rynku wewnętrznego. Jednym z czynników, który umożliwił osiągnięcie równowagi rynkowej w dziedzinie sprzedaży obuwia w Polsce, był właśnie zakup kilku milionów par obuwia w Rumunii co stosunkowo szybko pozwoliło na odejście od systemu sprzedaży reklamowanego.

Polsko-rumuńskie stosunki gospodarcze charakteryzują się też szybkim rozwojem specjalizacji i kooperacji produkcji między naszymi przemysłami. Prowadzone są obecnie prace nad koordynacją planów społeczno-gospodarczych na lata 1986—1990 celem m. in. wytypowania dalszych dziedzin wzajemnej współpracy. Strona polska zaproponowała na przykład udział w rozbudowie Lubelskiego Zagłębia Węglowego. Jak wiadomo, z braku środków, musieliśmy się tam ograniczyć do wybudowania tylko jednej kopalni w Bogdancu. Z kolei strona rumuńska jest zainteresowana zabezpieczeniem sobie na okres wieloletni dostaw nośników energii. Sprawa ta była przedmiotem rozmów na najwyższym szczeblu podczas niedawnej wizyty w Polsce partyjno-państwowej delegacji Socjalistycznej Republiki Rumunii na czele z Nicolae Ceaușescu.

Prowadzone są też rozmowy w sprawie zawarcia 10-letniego porozumienia o dostawach rumuńskiego aluminium w zamian za polską miedź, a także w sprawie wieloletniej umowy zapewniającej import z Rumunii kukurydzy, spłacanej dostawami polskiego węgla koksującego.

Szczególnie duże rezerwy tkwią w rozwoju bezpośredniej współpracy produkcyjnej, zwłaszcza w

takich dziedzinach, jak elektronika i mikroelektronika, urządzenia dla górnictwa i chemii przemysłowej, tomografy czy też produkcja automatów przemysłowych. W wielu przypadkach współpraca ma już wieloletnie tradycje jak na przykład w przypadku wspólnej produkcji żuraw budowlanych, czy też udziału Polski w modernizacji rumuńskich kopalni węgla kamiennego.

Rozwój polsko-rumuńskiej współpracy gospodarczej ma więc istotne znaczenie dla gospodarek narodowych obu naszych krajów. Stojąc w obliczu podobnych dylematów rozwoju, oba kraje dążą do optymalnego wykorzystania istniejących możliwości, widząc w sobie wzajemnie bardzo atrakcyjnego partnera.

T.B.

Synaja — zabytki kultury i sztuki rumuńskiej

Mamaja —
popularna
nadmorska
miejsowość
kuracyjno-
wypoczynkowa

FOTO. A. WACH

Rumuńskie okno na świat

Port w Constancy

Foto: A. WACH

PO FESTIWALU...

Zgasły światła w Operze Lesnej, choinki znowu mają naturalny zielony kolor (na koncertach były oświetlone czerwono-turkusowym światłem), zwiędły lilie wodne, codziennie podlewane przez obsługę techniczną amfiteatru sopockiego. Rozjechali się wykonawcy, obserwatorzy, dziennikarze. Wieczorowe talety (z przewagą bieli i czerni) wiszą już w szafach. XXI Międzynarodowy Festiwal Polskiej Piosenki Sopot '84 jest już historią. Czas na podsumowanie.

Jak było? Mogłabym odpowiedzieć słowami znanej piosenki: „Było nam ze sobą tak: trochę dobrze, trochę źle”. Najważniejszy jednak wydaje się fakt, że ten jeden z najstarszych europejskich festiwali znowu wrócił do kalendarza ważnych imprez muzycznych. Reaktywowanie tak ogromnego przedsięwzięcia na niezwykle hermetycznym rynku jakim jest show-business nie jest łatwe. Trzy lata przerwy zrobiły swoje. Nie wszyscy zgłoszeni wcześniej i zatwierdzeni przez Komisję Artystyczną Festiwalu wykonawcy — dojechali. Zagranica zaproponowała w ostatniej chwili zastępstwa, stał też zdarzały się na sopockiej estradzie pomylki. Nie było ich jednak zbyt wiele. Udało się „Pagetowi”, „Baltyckiej Agencji Artystycznej”, ZPR i „Radiokomitetowi” doprowadzić festiwal do szczęśliwego końca. Nie zawiodła aparatura nagrająca, która pracowała kilkanaście godzin na dobę, dopisała pogoda, natomiast rozczarowali nas zupełnie konferansjerzy. Ale to już zupełnie inna historia...

Kilka liczb. Festiwal kosztował prawie 50 milionów złotych. W konkursie wzięło udział 29 wykonawców z 22 krajów. Akredytowanych było osiemdziesięciu dziennikarzy polskich i czterdziestu zagranicznych. Bilety u „koników” na pierwszy dzień MFP (za względu na koncert Aznavoura) kosztowały 2000 zł, na drugi dzień festiwalowy tylko 1000. Perkusista „Alex Bandu” Zbigniew Lewandowski, połamiał tylko cztery komolety palek. Atmosfera była gorąca, rece holali od okłasków Bryi oczywiście balony, maskotki i plakaty popularniejszych wykonawców.

Wracam na chwilę do historii. Pierwszy MFP odbył się w roku 1981. Na nim właśnie Irena Santor wyśpiewała Grand Prix dla walca „Embaraso” J. Wasowskiego i J. Przybory. W tym samym roku w paradyjkiej Olimpij odbył się recital

piosenkarka, za którym przez dwa tygodnie stolica Francji dosłownie szalała. Tym artystą był oczywiście Charles Aznavour. Po latach sukcesów, mogliśmy obejrzeć i wysłuchać tych wspaniałych artystów na scenie sopockiego amfiteatru. Dreszcz wstrząsania przesywał serce kiedy „Napoleon” francuskiej piosenki wszedł na scenę. Nie było końca bisom, których słuchaliśmy na stojąco. Ci sami młodzi ludzie, którzy jeszcze kilkanaście minut wcześniej żywiłowo reagowali na występ zespołów rockowych, głośno domagali się bisów. Gdyby nie zmęczenie wielkiej gwiazdy (przyleciał na koncert prosto ze Stanów Zjednoczonych i różnica czasu była mocno dla Aznavoura i jego zespołu odczuwalna), recital trwałby chyba do rana. „Kocham Polskę, za każdym razem kiedy tu jestem, czuję się wspaniale i jestem zachwycony”.

Wracam do festiwalu: był nie najgorszy. Znalazły się na nim prawdziwe szlagiery, sopocka publiczność bawiła się zupełnie dobrze. Mieliśmy swoich ulubieńców i wszystko byłoby nieźle, gdyby koncerty nie trwały tak długo. Organizatorzy festiwalu nie mieli pewności czy wszyscy zaproszeni goście przyjadą. Trzy lata przerwy to jednak sporo. Ale jakos wszyscy przyjechali, a my zmęczeni siedzieliśmy do końca na twardych ławkach sopockiego amfiteatru.

Gdy późną nocą wracałem do hotelu po drugim dniu konkursowym, nuciłem piosenkę Jürgena Marcusa pt.: „Festiwal miłości”. Tyle tylko zapamiętałam po

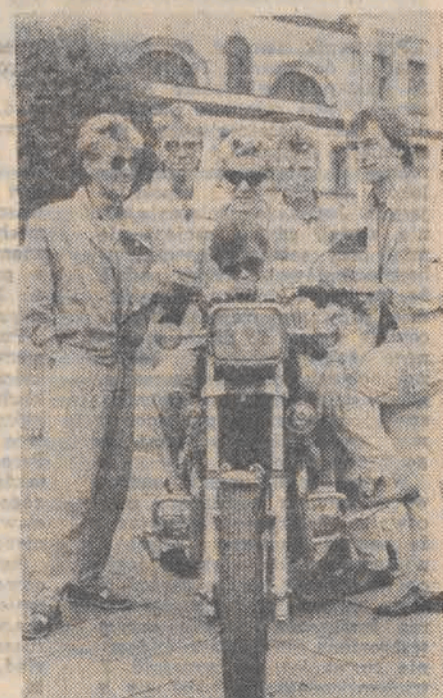
tej burzy dźwięków. Cieszę się bardzo, że mimo niepowodzenia z orkiestrą (piosenkarz musiał przerwać wykonywanie utworu — był to jedyny taki wypadek na tym festiwalu), jurorzy docenili wspaniały głos, bardzo precyzyjne, profesjonalne wykonanie. Trzeba tu dodać, że był to prawdziwy festiwal piosenek o miłości. Ale że jest ona tematem międzynarodowym — trudno się dziwić.

W korespondencjach z Sopotu wracałam uwagę Państwa na przedstawicielkę ZSRR — Annę Veski, która zdobyła równorzędna z Marcusem pierwszą nagrodę. Znakomita dziewczyna, która w swoim rodzinnym kraju notowana jest zaraz po Pugaczowej.

Druga nagroda jurorów (Międzynarodowego Dnia) była dla mnie zaskoczeniem, natomiast trzecia nagroda — piosenka pt. „Frontiera” („Granicza”), bo już dziś prawdziwy przebój. Halina Benedyk i Marco Antonelli zostali z całą pewnością ulubieńcami sopockiej publiczności. Nie wygrali oni jednak plebiscytu publiczności. Okazało się, że nie cieszył się on zbyt wielkim powodzeniem: wykupiono tylko 867 kuponów po pięćdziesiąt złotych z czego 246 głosów otrzymał zespół „Baden-Baden” ze Szwecji (na zdjęciu). Zupełnie nie rozumiem tego sukcesu muzyków ze Srandynawii, faktem fest jednak, że był to zespół najbardziej w Sopocie reklamowany. Plakaty, ulotki, zdjęcia tych wykonawców były dosłownie wszędzie. Nie jest to jednak grupa znana gdziekolwiek poza Sopotem. Założyli zespół pół roku przed festiwalem, a ich

menagerem jest Polak zamieszkały w Szwecji — Stanisław Dudzik. Kierownik grupy „Baden-Baden”, znany jest bardzo dobrze w polskim środowisku muzycznym. Właśnie dzięki niemu nasz znakomity zespół „Kombi” wydał w Szwecji płytę pt.: „Hotel Victoria”. Coś mi się wydaje, że w sukces tego zespołu uwierzyło znacznie więcej osób pracujących w różnych rolach na festiwalu.

(Dalszy ciąg na str. 5)

Z ukosa Psia dola

Przedciągnie 8 psów dziennie... Przesiadanie w okresie wakacji do łódzkiego schroniska dla zwierząt...

Razem zdarza się, żeby właściciel sam odprowadził psa do schroniska... W każdym razie 90 proc. trafiających tu czworonogów...

Okres wakacji nie jest jeszcze dla czworonogów najgorszy... Najgorsza jest jesień, kiedy kończą się uprawy na działkach...

Pociągający jest fakt, że ok. 40 proc. przebywających w schronisku czworonogów... Pociągający jest fakt, że ok. 40 proc. przebywających w schronisku czworonogów...

Przypadek jeden z wielu

Ściągnęli tacy dyrektorzy przedsiębiorstw, którzy twierdzą, że kobieta po urodzeniu dziecka powinna jak najrybniej podjąć pracę...

przeniesienia na stanowisko, które byłoby równorzędne pod względem wynagrodzenia z zajmowanym przez nią przed urlopem wychowawczym...

Czytelnicy piszą...

Kilku dziesiętkowców opisało nam swoje problemy... Czytelniczka z ul. Dzierżyńskiego 10, pani Małgorzata Janoszkiewicz...

M się z oszczędności, wszystkie swoje siły włożył w błąd... Czytelniczka z ul. Dzierżyńskiego 10, pani Małgorzata Janoszkiewicz...

miesiący odpowiedzialne instytucje tej sprawy załatwić nie potrafiła... Cokolwiek by powiedziano na ten temat...

Z kolei lokatorzy z ul. Piotrkowskiej 33... Cokolwiek by powiedziano na ten temat...

Cokolwiek by powiedziano na ten temat... Natomiast, gdy chodzi o wynagrodzenie o charakterze nagrody...

PRAWO DO ZASIŁKU St. N. — 5 lipca urodziło się dziecko, na drugi dzień zmarło... Czy ojcu należy się za ten miesiąc zasiłek rodzinny?

ZASIŁEK CHOROBY K. K. — W czerwcu porzuciłem pracę, nowej nie zdałem podjąć... Zasiłek chorobowy przysługuje wówczas, gdy niezdolność do pracy powstała w ciągu 30 dni od dnia rozwiązania i trwa nieprzerwanie co najmniej 30 dni...

BEDZIE PRZYSŁUGIWAŁ B. M. — Ponieważ moje 7-letnie dziecko już uczęszcza do szkoły, często chorowało i wymagało troskliwej opieki... Zasiłek chorobowy przysługuje wówczas, gdy niezdolność do pracy powstała w ciągu 30 dni od dnia rozwiązania i trwa nieprzerwanie co najmniej 30 dni...

PRZEDŁUŻENIE URLOPU WYCHOWAWCZEGO S. O. — Moje ośrodkowe dziecko do tej pory chowało się dobrze... Przedłużenie urlopu wychowawczego przysługuje wówczas, gdy niezdolność do pracy powstała w ciągu 30 dni od dnia rozwiązania i trwa nieprzerwanie co najmniej 30 dni...

Telefon 33 03 04 NAGRODA WEDŁUG UZNANIA B. N. — Niedawno w naszym zakładzie wypłacano nagrody... Nagroda według uznania przysługuje wówczas, gdy niezdolność do pracy powstała w ciągu 30 dni od dnia rozwiązania i trwa nieprzerwanie co najmniej 30 dni...

NAJNIŻSZA STAWKA Z. R. — Po zwolnieniu dyscyplinarnym podjąłem kolejną pracę... Najniższa stawka przysługuje wówczas, gdy niezdolność do pracy powstała w ciągu 30 dni od dnia rozwiązania i trwa nieprzerwanie co najmniej 30 dni...

REKOMPENSATA A ZASIŁEK REHABILITACYJNY K. J. — Po wykorzystaniu zasiłku chorobowego zostałem skierowany na komisję lekarską... Rekompensata a zasiłek rehabilitacyjny przysługuje wówczas, gdy niezdolność do pracy powstała w ciągu 30 dni od dnia rozwiązania i trwa nieprzerwanie co najmniej 30 dni...

DOPÓKI TRWA STOSUNEK PRACY F. L. — Ja w związku z naszą informacją o rodzaju kart zaopatrzenia w okresie niezdolności do pracy... Dopóki trwa stosunek pracy, zakłady są zobowiązane wydawać pracownikom karty zaopatrzenia...

Przytępiony odzew „Polleny” Na naszą notatkę pt. „Po środki do opalania... nad morze” odpowiedziała Fabryka Kosmetyków „Pollena-Ewa” w Łodzi...

Przytępiony odzew „Polleny” Na naszą notatkę pt. „Po środki do opalania... nad morze” odpowiedziała Fabryka Kosmetyków „Pollena-Ewa” w Łodzi...

Przytępiony odzew „Polleny” Na naszą notatkę pt. „Po środki do opalania... nad morze” odpowiedziała Fabryka Kosmetyków „Pollena-Ewa” w Łodzi...

Przytępiony odzew „Polleny” Na naszą notatkę pt. „Po środki do opalania... nad morze” odpowiedziała Fabryka Kosmetyków „Pollena-Ewa” w Łodzi...

Przytępiony odzew „Polleny” Na naszą notatkę pt. „Po środki do opalania... nad morze” odpowiedziała Fabryka Kosmetyków „Pollena-Ewa” w Łodzi...

Przytępiony odzew „Polleny” Na naszą notatkę pt. „Po środki do opalania... nad morze” odpowiedziała Fabryka Kosmetyków „Pollena-Ewa” w Łodzi...

Przytępiony odzew „Polleny” Na naszą notatkę pt. „Po środki do opalania... nad morze” odpowiedziała Fabryka Kosmetyków „Pollena-Ewa” w Łodzi...

Jak żyć bez wody?

Otrzymałem od mieszkańców wsi Białe (gm. Zgierz) dramatyczny list... Jak żyć bez wody? Otrzymałem od mieszkańców wsi Białe (gm. Zgierz) dramatyczny list...

Otrzymałem od mieszkańców wsi Białe (gm. Zgierz) dramatyczny list... Jak żyć bez wody? Otrzymałem od mieszkańców wsi Białe (gm. Zgierz) dramatyczny list...

Otrzymałem od mieszkańców wsi Białe (gm. Zgierz) dramatyczny list... Jak żyć bez wody? Otrzymałem od mieszkańców wsi Białe (gm. Zgierz) dramatyczny list...

KODEKS PRACY NA CO DZIEŃ

Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza... Kodeks pracy na co dzień. Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza...

Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza... Kodeks pracy na co dzień. Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza...

Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza... Kodeks pracy na co dzień. Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza...

Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza... Kodeks pracy na co dzień. Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza...

Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza... Kodeks pracy na co dzień. Pracownik zamiast do pracy udał się do lekarza...

Młodzież z NRD w hołdzie pomordowanym w Radogoszczu

Wczoraj na terenie byłego obozu śmierci w Radogoszczu odbył się uroczysty wiec, podczas którego przebywająca w naszym mieście w ramach wakacyjnej wymiany młodzież z NRD oddała hołd tysiącom pomordowanych więźniów obozu...

Zainteresowanie przechodniów budzą bardzo szybko budowane, a nietypowe architektonicznie, komponujące się jednak z całością Piotrkowskiej budynki wznoszone na skrzyżowaniu tej ulicy z ul. Zamenhofska...

foto: A. WACH

OFERTA RZEMIEŚLNIKÓW NA WRZEŚNIOWE TARGI

Propozycja za miliard zł

Wiadomo już o łódzkiej Izbie Rzemieślniczej, która na tegorocznych Targach Poznańskich „Jesień 84”...

złoży spółdzielnia „Włókno”. Będą to zarówno wyroby dla niemowląt, jak i artykuły dla starszych dzieci...

wyrobów rzemieślniczych i dopóki nie zmieni się warunki użytkowania przez rzemiosło surowców i materiałów, nie ma szans na zmiany w tej dziedzinie.

Potencjałami wśród tegorocznych łódzkich uczestników targów będą spółdzielnie rzemieślnicze: „Elektrometal”, „Wytwórczość Różna”, „Włókno” i „Chemitechnika”.

Gdyby podzielić wartość poszczególnych grup towarów okazałoby się, że największą pozycję stanowią zabawki...

Przebojami spółdzielni „Wytwórczość Różna” mogą stać się tunelle foliowe oraz klej kauczukowy.

Wtorek na Dolnej

To, co wczoraj można było zobaczyć na targowisku przy ul. Dolnej nasuwało przypuszczenia, że w ostatnich dniach przeszła nad naszym miastem jakaś kleska żywiołowa.

temu można było w nich przebrać wczoraj były tylko na kilku stoiskach i to dość drogie. Nie dziwnego, że ustawiali się po nich koleki.

Masło stolowe nadal poszukiwane

Duże zainteresowanie budziła wczoraj kolejka przed sklepem nabiałowym przy ul. Piotrkowskiej 101. Bo też i było na co popatrzeć — ludzie stali w ogonku aż do nowego plombowca...

masła stolowego, żeby nie trzeba było po nie wychodzić godzinami w kolejkę?

Odzież dziewczęca

Na początku sierpnia br. w pabianickiej „Pabii” uruchomiona została szwalnia, która jest częścią nowoczesnego zakładu, który ostatecznie zostanie otwarty w styczniu przyszłego roku.

dziełowego w Pabianicach „Pabia” przenoszą się do nowego zakładu budowanego kosztem 500 mln złotych.

N/z: Zakłady Przemysłu Odzieżowego

W NASZYM REFLEKTORZE

Pewien mieszkaniec naszego miasta — nazwijmy go „Przedsiębiorcą” — wyruszył pewnego sierpniowego dnia, wczesnym popołudniem na wędrowkę po sklepach...

DOLE I NIEDOLE REJESTRATORÓW

„Proszę pani! W związku z dyskretnymi notatkami w prasie o pracy rejestratorów w Przychodni Chirurgicznej przy ul. Książkiewicza 1/3, prosimy o przybycie do naszej przychodni...

nam to tyle samo czasu, co w wypadku gdyby pacjenci byli przyjmowani tego samego dnia. Taka sytuacja jest zawsze łatwiejsza.

rytu czy Poradni Schorzeń Jelit i Wirusowego Zapalenia Wątroby nie przyjdzie do pracy, to musi go zastąpić jedna z nas.

„DZIENNIK ŁÓDZKI” — dziennik Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch” Wydawca: Łódzkie Wydawnictwo Prasowe, Łódź, ul. Piotrkowska 96. Druk: Prasa-Zakłady Graficzne w Łodzi. Redakcja: kod 90 103 Łódź, ul. Piotrkowska 96. Adres pocztowy: DL Łódź skr. pocz. 89. Telefon: 32 93 00 (liczy z wszystkimi działami) Redaktor naczelny: Henryk Walenda 36 45 85, zastępcy redaktora naczelnego: 84 06 15 i 33 07 28, sekretarz odpowiedzialny i sekretarz wice: 32 04 75. Sprawy miasta: 32 41 10 33 37 47, społeczno-ekonomiczne: 32 28 32 33 10-38, fotoreporter: 33 78 97, kultura i oświata: 36 21 60, sport: 32 08 95, dz. techniczne i czynniki interesu: 32 08 95, telefon usługowy: 33 03 04, sprawy terenowe: 32 25 05, reklama i ogłoszenia: 32 25 05, reklama i ogłoszenia: 32 25 05, reklama i ogłoszenia: 32 25 05, reklama i ogłoszenia: 32 25 05.